

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Løje har Ordet for en kort Bemærkning.

Løje: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen søgte nu at tale Byernes Sag og spurgte, om ikke ogsaa de i Byerne maatte være her. Før var det de fattige Arbejders Sag paa Landet, det ærede Medlem talte; det ærede Medlem favner vidt, men det er jo rimeligvis vel ment. Men jeg vil gerne stille et Spørgsmaal til det ærede Medlem. Rugprisen før Krigen var praktisk talt den samme som nu; Rugbrødsprisen er fordyret — jeg ved ikke nøjagtigt hvor meget, men formentlig en 40—50 pCt. (*Afbrydelse:* Nej, meget mere). Maaske meget mere, men lad os nu ikke sige for meget, lad os sige en 50 pCt. (*J. S. Foget:* 100 pCt.). Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget siger 100 pCt.; jeg har ikke Tallene ved Haanden. Nu vil jeg gerne spørge det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen: Hvilke Faktorer er det, der har bevirket denne Brødsprisstigning, og hvorfor har ikke det ærede Medlem og hans Meningsfæller allerede paa et tidligere Tidspunkt sagt, at der var nogle i dette Land, der paa fuldkommen uforsvarlig Maade var med til at fordyre Brødspriserne? Landmændene kan det i hvert Fald ikke være; Rugpriserne er de samme som tidligere. Maa jeg faa et nogenlunde bestemt og klart Svar paa dette Spørgsmaal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Sørensen: Maa jeg have Lov til at sige i Anledning af de Bemærkninger, der er faldet til mig, at jeg fragaar ingenlunde mit Partis Medansvar for den gældende Kornlov, men netop fordi vi har været med til at acceptere denne, synes jeg ogsaa, jeg er berettiget til at tage Ordet mod det, der sker her. For det kan jo ikke nægtes, at med de allerede gældende Kornpriser faar det store og mellemstore Landbrug ved Indmalingstvangen en Sikkerhed for en højere Pris for deres Korn. Spørgsmaalet er, om de skal have endnu mere, og det finder jeg for mit Vedkommende ingen Rimelighed i. Jeg synes ikke, man skal have i begge Sække. Naar man strækker sig saa vidt, at man ved Indmalingstvangen giver dem Sikkerhed for den højere Pris, der deraf kan udkomme paa det hjemlige Marked, saa har man virkelig forhøjet Kornpriserne for det store og mellemstore Landbrug, og saa burde det have sit Forblivende derved. Men at gaa til en yder-

ligere direkte Toldforhøjelse paa udenlandsk Korn i Anledning af, at vi har en stor og rig Høst i Danmark, forekommer alle os, der køber Brød og Korn og alt det, man skal have i den Retning, at være en fuldkommen Taabelighed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

A. C. D. Petersen: Jeg har hidtil ikke forstaaet, at det er en Taabelighed, at den lovgivende Myndighed og Regeringen træffer Foranstaltninger, hvorefter enhver skal have noget for sit Arbejde, men det mener det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen er en Taabelighed. Vi gav en Kornlov i Fjor, hvorved det ærede Medlem sammen med sit Parti og Regeringen var med til at stimulere Kornpriserne, og nu siger man, at der er ingen Anledning til at gaa videre i Aar ud over denne Indmalingstvang. Men Indmalingstvangen kan ikke betyde nogen Forhøjelse af Priserne. Den Indmalingssprocent, som den højtærede Landbrugsminister har foreslaaet, og som accepteres af i hvert Fald Flertallet i denne Sal, betyder, at vi ikke engang kan faa Halvdelen af den i Landet avlede Hvede indmalet, og naar der ikke engang forbruges Halvdelen, hvorledes skulde det saa sætte Priserne op? Det ærede Medlem skylder i hvert Fald et Bevis for, at det er en Forhøjelse af Priserne. Men naar det kornsælgende Landbrug i Aar kan paavise, at Priserne er faldet saa formidabelt, at de er faldet med mere end 30 pCt. — men lad os nu holde os til de 30 pCt. —, medens Avlen højst — jeg har ikke hørt nogen paastaa mere — er vokset med 20 pCt., hvorfor har saa ikke det kornsælgende Landbrug samme Krav paa Bevaagenhed fra det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen som i Fjor, hvor det ærede Medlem var med, som det ærede Medlem sagde før. Forskellen kan da ikke være den, at nu passer det ikke det ærede Medlem; nu passer det det ærede Medlem — maaske staaende over for Valget — at placere sig her som Værner af Brødspriserne for de Vælgere, det ærede Medlem nu bejler til. Der maa være Rimelighed i alting, og vi maa ogsaa tage Hensyn til, at det kornsælgende Landbrug kan faa den samme Løn for sit Arbejde, som man kalder det — et Udtryk, jeg ikke ynder —, som det øvrige Landbrug. Jeg er klar over, at Aaret i Fjor var forholdsvis bedre for det store Landbrug end for det lille, men det er ikke Aaret i